

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/333/2020
Identifikačné číslo spisu:	7118209661
Dátum vydania rozhodnutia:	17.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7118209661.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu P. F., bývajúceho v M., Y. XX, zastúpeného JUDr. Igor Raábom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Námestie mladých poľnohospodárov 1, proti žalovanému P. K.H. L., so sídlom v P., IČO: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze Poľovníckeho združenia Jasenov a antidiskriminačnú žalobu, ktorý spor bol vedený na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 23C/84/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 5. mája 2020 sp.zn. 5Co/345/2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 5. mája 2020 sp.zn. 5Co/345/2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. apríla 2019, č.k. 23C 84/2018-86 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal:

- a) určenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze P. K. L. (ďalej aj „P. L.“) z 12.05.2018, ktorým sa: „A.) Schvaľuje: 2. vylúčenie p. F. P. z dôvodu nadbytočnosti členov poľovníckej stráže a ponecháva členstvo p. E. F.“,
- b) uloženia povinnosti žalovanému nepokračovať v diskriminačnom konaní voči žalobcovi a povinnosti zdržať sa porušovania zásady rovnakého zaobchádzania pri rozhodovaní o odvolávaní členov poľovníckej stráže žalovaného,
- c) uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi v sume 1.000,- eur, ako aj náhrady trov konania.

1.1. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 30. novembra 2017 sp. zn. 8Sžo/3/2017 zmenil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 05.júna 2015 č. k. 3S/41/2014 - 40 tak, že rozhodnutie Okresného úradu Svidník, pozemkový a lesný odbor z 23. decembra 2013, číslo: OU-SK-PLO-2013/00104-7 sa zrušuje a vracia na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku sa spochybňuje zákonnosť postupu P. L., ktorý predchádzal podaniu žiadosti o vyčiarknutie žalobcu zo zoznamu členov poľovníckej stráže. Z oznámenia Okresného úradu Svidník z 28. februára 2018 vyplýva, že naďalej vedie žalobcu ako člena stráže v predmetnom poľovníckom revíre. Okresný súd Košice I uznesením z 11. septembra 2018, č.k. 23C/84/2018 - 38 nariadil

neodkladné opatrenie, ktorým pozastavil výkon uznesenia členskej schôdze P. L. z 12. mája 2018 do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej a uložil Okresnému úradu Svidník zákaz vyčiarnuť žalobcu zo zoznamu členov poľovníckej stráže. P. L. na výročnej členskej schôdzi z 2. februára 2019 v U. zrušilo uznesenie členskej schôdze z 12. mája 2018. Žalobca predložil prepúšťacu správu z nemocnice z 25. júla 2018, z ktorej vyplýva jeho hospitalizácia pre oslabenie ľavej polovice tela a zo 17. júla 2018, podľa ktorej bol žalobca prijatý na JIS pre bolesť v hrudníku a opakovane vracal. Žalovaný predložil štatistiku o love zveri v ich revíre od roku 2003 po súčasnosť, podľa ktorej má žalobca vyšší počet ulovenej zveri.

1.2. Súd mal nepochybne preukázané, že uznesenie prijaté na členskej schôdzi P. L. z 12. mája 2018 vykazovalo vady, ktorých si bol žalovaný vedomý a preto nepodal návrh na vyčiarknutie žalobcu na Okresný úrad Svidník, podľa oznámenia okresného úradu je žalobca naďalej vedený v zozname členov poľovníckej stráže. Nakoľko následne P. L. na výročnej členskej schôdzi z 2. februára 2019 v U. zrušilo uznesenie členskej schôdze z 12. mája 2018, dospel súd k záveru, že v tejto časti odpadol predmet sporu a žalobu zamietol.

1.3. Pri posúdení § 2 ods. 1, 2, 3, § 3 ods. 1, 2, 3, § 2a ods. 1, 2, 3 zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „antidiskriminačný zákon“) mal súd preukázané, že žalovaný neporušil právo žalobcu na rovnaké zaobchádzanie v porovnaní s ostatnými členmi poľovníckeho združenia. Žalobca v tejto súvislosti v potrebnom rozsahu nepreukázal skutočnosť, z ktorých z časového a vecného sledu možno vyvodzovať diskriminačné konanie. Naopak žalovaný spochybnil skutkové tvrdenia žalobcu, keď vnímanie názorov jednotlivých členov P. L. prezentovaných na členských schôdzach v rámci diskusie zo strany žalobcu nemožno považovať za diskriminačné konanie alebo za šikanózne výkon práva, resp. výkon práva v rozpore s dobrými mravmi zo strany žalovaného. Rovnako z dôkazu predloženého žalovaným o štatistike o love zveri, poukazujúceho na vyšší počet ulovenej zveri žalobcom oproti ostatným členom PZ, diskriminácia žalobcu nevyplyva.

1.4. Vychádzajúc z § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka napokon súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobca nárok na nemajetkovú ujmu snažil preukázať zhoršením zdravotného stavu, neuniesol dôkazné bremeno. Nepreukázal splnenie jedného zo zákonných predpokladov nemajetkovej ujmy a to príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a uplatnenou ujmov 1.000 eur, nakoľko v tejto súvislosti si nesplnil povinnosť tvrdenia a neoznačil dôkazy. Preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd,“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 5. mája 2020 sp. zn. 5 Co 345/2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a správne ju právne posúdil. <14.... „Odvolací súd predmetný rozsudok, ako aj samotné konanie pred súdom prvej inštancie nielen formálne, ale podrobne preskúmal a zistil, že súd prvej inštancie vzhľadom na ust. § 379 CSP, keď v zákonomnom rozsahu bolo preskúmané odvolanie a zásada rovnosti medzi stranami sporu bola dodržaná, v súlade so zásadou spravodlivého procesu tak pre jednu stranu sporu, ako aj druhú stranu sporu bol dostatočne zistený skutkový stav a vec správne právne posúdená.“ Uviedol, že z predložených listín je nesporné a súdom prvej inštancie jednoznačne preukázané, že žalobcom uvádzané okolnosti jednoznačne spochybňujúce zákonnosť postupu P. L., ktorý predchádzal podaniu žiadosti o vyčiarknutie žalobcu zo zoznamu členov poľovníckej stráže. Je bez pochyby, že Okresný úrad Svidník naďalej žalobcu vedie v zozname členov poľovníckej stráže. Z listiny z výročnej členskej schôdze P. L. konanej 2. februára 2019 v U. doručenej súdu žalovaným je zjavné, že P. L. zrušilo uznesenie predchádzajúcej členskej schôdze z 12. mája 2018, s pripojenou prezenčnou listinou, kde bol aj žalobca, ktorý sa prezentoval svojím podpisom. Odvolací súd považoval žalobu súdom prvej inštancie za správne a zákonne zamietnutú, keď žalobca je naďalej riadnym členom poľovníckej stráže. Aj v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ žalobcom nemal preukázanú príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a uplatnenou nemajetkovou ujmov v sume 1.000 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 396 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie, navrhujúc jeho zrušenie, ako aj zrušenie

rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie mu veci na ďalšie konanie, dôvodiac, že v konaní odvolacieho súdu došlo k vade podľa § 420 písm. f/ CSP. V tejto súvislosti uviedol, že odvolací súd nedal žalobcovi osobitnú odpoveď na podstatné odvolacie námietky:

- a) či boli splnené procesné podmienky konania pred súdom prvej inštancie - námietka k zastúpeniu žalovaného pred súdom prvej inštancie (pre rozpor záujmov zástupcu -kontrolóra p. M. a žalovaného), neúčinnosti procesných úkonov zástupcu žalovaného a z toho vyplývajúce porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, t.j. vada konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) či súd vykonal dokazovanie s prihliadnutím na osobitosti dokazovania v antidiskriminačných sporoch, nevyjadril sa k povinnosti vykonať navrhnuté dôkazy v žalobe (výsluch žalobcu, predsedu žalovaného, svedka Š.. P.) - súd prvej inštancie ich nevykonával a ani ničím neodôvodnil ich nevykonanie, pričom mal v zmysle vyšetrovacej zásady povinnosť vykonať aj iné nenavrhnuté dôkazy potrebné za účelom spravodlivého rozhodnutia,
- c) či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k (ne)správnym skutkovým zisteniam - súd sa nevyjadril k nesprávnemu záveru o unesení preneseného dokazného bremena žalovaným a porušenie zákazu deformácie dôkazu, prima facie chybné zistenie skutkového stavu o nediskriminácii žalobcu na základe listinného dôkazu o štatistike lovu zveri za roky 2003-2013,
- d) či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti bolo žalobcom namietané posúdenie porušenia zásady rovnakého zaobchádzania (diskriminácia), povinnosť súdu vykonať test zákazu diskriminácie, nie je zjavné posúdenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vzhľadom na nekonzistentnosť odôvodnenia súdu, či bol nárok posúdený podľa antidiskriminačného zákona alebo podľa Občianskeho zákonníka.

3.1. V ďalšom namietal, že formálnym zamietnutím žaloby bez jej vecného prerokovania došlo k porušeniu zákazu denegatio iustitiae - pokiaľ došlo k neoprávnenému zásahu (diskriminácii) právnym úkonom, má poškodený právo dožadovať sa odstránenia jeho neoprávnených následkov a to i formou vyslovenia jeho absolútnej neplatnosti vo výroku rozsudku. S poukazom na rozhodnutie 1 Cdo 1085/2015 bolo potrebné skúmať dôvody antidiskriminačného konania, čo v danom prípade predstavuje skúmanie dôvodov i okolností pre vydanie uznesenia o odvolaní z funkcie. Dovolateľ namietal arbitrárny záver odvolacieho súdu o nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a ujmou žalobcu, nakoľko samotná diskriminácia je zásahom do osobnostných práv objektívne spôsobilým privodiť ujmu.

3.2. Žalobca prípustnosť dovolania vyvodzuje aj z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom uplatnil dovolací dôvod podľa § 421 písm. b) CSP tvrdiac, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Tou právnou otázkou podľa žalobcu je: „Možno absolútne neplatný právny úkon zrušiť? Ak áno, stáva sa jeho zrušenie bez ďalšieho dôvodom pre zamietnutie žaloby o určenie jeho absolútnej neplatnosti?“ Dovolateľ považuje za nesprávny záver súdov, že predmet sporu o určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu odpadá, pokiaľ dôjde k jeho zrušeniu, absolútne neplatný úkon nemožno zrušiť, predmet sporu preto „neodpadá“. Odvolanie z funkcie poľovníckej stráže členskou schôdzou poľovníckeho združenia na základe stanov poľovníckeho združenia judikatúra NS SR považuje za súkromnoprávny úkon (Sžk 27/2018). Absolútne neplatný právny úkon nevyvoláva žiadne účinky, hľadá sa naň, akoby právne neexistoval, nemožno ho zrušiť, na neprávne nemožno postaviť právo.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je podľa § 420 písm. f) CSP prípustné a zároveň aj dôvodné.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na

neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

8. Podľa § 431 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor). V zmysle § 420 písm. f) CSP je relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý má možnosť jej aktívnej účasti na konaní (napr. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti). Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 52/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (napr. 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 8 Cdo 187/2017). Výnimkou sú iba rôzne závažné deficit v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

12. K otázke nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu a jej právnym dôsledkom prijalo občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu stanovisko (R 2/2016), právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku.

Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“. I keď CSP v súvislosti s úpravou dovolania a dovolacieho konania nepozná pojem „iná vada“ tak, ako ho uvádzali ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, je nepochybné, že k procesným vadám odlišným od väd zmätočnosti (k vadám označovaným predchádzajúcou právnou úpravou ako „iná vada“) môže v praxi všeobecných súdov dochádzať (a dochádza) aj v súčasnosti. Toto stanovisko je preto v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považované za naďalej aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017). Ústavný súd Slovenskej republiky považuje toto stanovisko za súladné s právnou úpravou obsiahnutou v CSP (I. ÚS 61/2019).

12.1. Druhá veta stanoviska R 2/2016 predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa napríklad tých prípadov, v ktorých rozhodnutie súdu (či už vo vzťahu ku komplexu v spore riešených otázok, alebo aj len jednej, avšak pre výsledok sporu rozhodujúcej otázke), neobsahuje žiadne odôvodnenie.

12.2. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP umožňuje odvolaciemu súdu, aby sa v potvrdzujúcom rozsudku, ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody. Aj v takom prípade je však v zmysle § 387 ods. 3 veta druhá CSP povinný vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Podobne judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva síce nevyžaduje, aby na každý argument strany bola v odôvodnení rozhodnutia súdu daná odpoveď, trvá však na tom, že ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď súdu práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

12.3. Keď sa odvolací súd rozhodujúci o opravnom prostriedku odvolateľa nevysporiada s právne relevantnou argumentáciou odvolateľa adekvátne a preskúmateľne alebo nekonštatuje irelevantnosť jeho právnej argumentácie, poruší základne právo na súdnu ochranu garantovanú podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý proces garantované podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri napr. III. ÚS 402/08). Pokiaľ odvolací súd vôbec nepristúpi k vysporiadaniu sa s podstatnými argumentami odvolateľa, tieto bez primeraného vysvetlenia ignoruje a neaplikuje relevantnú právnú úpravu, porušuje tým právo odvolateľa na spravodlivý proces (por. II. ÚS 120/2020).

13. Podľa názoru dovolacieho súdu v preskúmvanej veci došlo postupom odvolacieho súdu k procesnej vade, na ktorú sa vzťahuje druhá veta stanoviska R 2/2016. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku náležite nevysporiadal s argumentáciou žalobcu uvádzanou už v konaní pred súdom prvej inštancie a zopakovanou v odvolacom konaní, ktorá si vyžadovala špecifickú odpoveď. V časti určenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze P. L. odvolací súd argumentoval len tým, že napadnuté uznesenie členskej schôdze P. L. bolo zrušené a žalobca je aktuálne evidovaný ako člen poľovníckej stráže, a preto podľa súdu predmet sporu odpadol, no odvolací súd nijako nereagoval na odvoláciu námietku, keď podľa odvolateľa formálnym zamietnutím žaloby bez jej vecného prerokovania došlo k porušeniu zákazu denegatio iustitiae - pokiaľ došlo k neoprávnenému zásahu (diskriminácii) právnym úkonom, má poškodený právo dožadovať sa odstránenia jeho neoprávnených následkov, a to i formou vyslovenia jeho absolútnej neplatnosti vo výroku rozsudku. Zároveň bolo potrebné dať zo strany odvolacieho súdu dostatočnú odpoveď aj na tú časť odvolacej argumentácie, v ktorej odvolateľ poukázal na to, že odvolanie žalobcu z funkcie a rovnako i zrušenie tohto rozhodnutia sú absolútne neplatné právne úkony, absolútne neplatný právny úkon nemožno zrušiť, pričom uplatnenie nároku o určenie absolútnej neplatnosti odvolania žalobcu z funkcie je integrálnou a organickou súčasťou antidiskriminačnej žaloby, preto má žaloba o vyslovení neplatnosti odvolania z funkcie svoje zákonné opodstatnenie.

13.1. Odvolací súd sa nijako nevyjadril ani k ďalším podstatným odvolacím námietkam, keď odvolateľ namietal: 1. procesné podmienky konania pred súdom prvej inštancie - námietka zastúpenia žalovaného (rozpor záujmov zástupcu - kontrolóra a žalovaného) a z toho vyplývajúcu neúčinnosť procesných úkonov zástupcu žalovaného, 2. nevykonanie dokazovania s prihliadnutím na osobitosti dokazovania v antidiskriminačných sporoch, 3. či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k (ne)správnym skutkovým zisteniam - nesprávny záver o unesení preneseného dôkazného bremena žalovaným a porušenie zákazu deformácie dôkazu, 4. nesprávne právne posúdenie veci - posúdenie

porušenia zásady rovnakého zaobchádzania (diskriminácia), povinnosť súdu vykonať test zákazu diskriminácie.

13.2. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal tou časťou žaloby, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému nepokračovať v diskriminačnom konaní voči žalobcovi a povinnosti zdržať sa porušovania zásady rovnakého zaobchádzania pri rozhodovaní o odvolávaní členov poľovnickej stráže žalovaného.

13.3. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia v časti náhrady nemajetkovej ujmy 1.000,- eur obmedzil len na konštatovanie nepreukázania príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a ujmou, ktorá mala vzniknúť žalobcovi, vôbec sa však nezaoberal základom tohto nároku, t.j. či došlo zo strany žalovaného k diskriminačnému konaniu. Odvolací súd nijako nereagoval na podstatnú argumentáciu odvolateľa, ktorý namietal nekonzistentnosť odôvodnenia súdu prvej inštancie, keď z neho nebolo zrejmé, či tento nárok posúdil podľa antidiskriminačného zákona alebo podľa Občianskeho zákonníka. Dovolací súd zhodne s dovolateľom konštatuje arbitrárnosť záveru odvolacieho súdu o nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a ujmou žalobcu, keď odvolací súd nijako nereagoval na argumentáciu odvolateľa, podľa ktorého táto príčinná súvislosť vyplýva už zo samotných žalobných tvrdení a označených dôkazov, ktoré preukazujú príčinnú súvislosť medzi diskriminačným konaním žalovaného a ujmou na osobnostných právach žalobcu a odôvodňujú priznanie požadovanej (symbolickej) nemajetkovej ujmy, keď samotná diskriminácia je zásahom do osobnostných práv objektívne spôsobilým privodiť ujmu.

13.4. Takýto postup zo strany odvolacieho súdu je preto nutné označiť ako arbitrárny, odporujúci princípu materiálneho právneho štátu.

14. Keďže odvolací súd neskúmal vec zo všetkých právne významných hľadísk a svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, porušil základné právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, čím došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolanie žalobcu je preto nielen prípustné, ale tiež dôvodné, lebo je v ňom opodstatnene uplatnený relevantný dovolací dôvod v zmysle § 431 ods. 1 CSP.

15. Vzhľadom na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku dovolací súd nepristúpil k posúdeniu opodstatnenosti ďalšej argumentácie žalobcu. Postupoval v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ktorá sa ustálila na názore, že v prípade dôvodne namietanej vady zmätočnosti ide o procesnú nesprávnosť, pri ktorej je predčasné podrobiť napadnuté rozhodnutie meritórnemu dovolaciemu prieskumu (1 Cdo 166/2017, 2 Cdo 88/2017, 3 Cdo 146/2018, 4 Cdo 191/2018, 5 Cdo 29/2016, 8 Cdo 70/2017). Z dôvodu, že konanie bolo zaťažené vadou podľa § 420 písm. f) CSP, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, dovolací súd sa v ďalšom už nezaoberal žalobcom namietanou prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

16. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

17. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

18. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

19. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.